

Nunc autem non opus est, quia populus populum adducit ad fidem, cum uidentur eorum bona opera & prædicatione simplex.

CAPVT XIII.

Silinguis hominum loquar & angelorum: charitatem autem non habeam, unum sum uelut æramentum resonans, aut cymbalū tinniens.) Magna utiq; uidetur gratia diversis loqui linguis: plus autem aliquid est etiam si possit angelorum linguam scire, id est, si spiritualiter cognitum possit habere angelicum motum. Sed hoc ad meritum non ascribi, sed ad dei gloriam subiectis ostendit dicens, sic esse ut æramentum resonans aut cymbalum tinniens, quia sicut æramentū impulso alterius resonat aut cymbalum tinnit: ita & hic quod linguis loquitur spiritus sancti effectū habet & motum ut loqui possit, sicut & alio loco dicit salvator: Non enim uos estis qui loquimini sed spiritus patris uestri qui loquitur in uobis. Nam & asina locuta est humana lingua ad Balaam filium Beor, ut addisceret dei maiestatem, & pueri infantes in laudem dei proruperunt ad confusione iudeorum. Salvator autem non solum istos, sed & lapides, ad cōdemnationem perfidorum & gloriam dei, clamare posse ostendit. Et inter ipsa primordia ad commendationem fidei, qui baptizabantur linguis loquebātur. ¶ Et si habeam prophetiam & sciero omnia mysteria & omnem scientiam: charitatem autem non habeā, nihil mihi prodest.) Vere nihil prodest. Ad dei enim gloriam prophetatur, sicut dicit David Propheta: Non nobis domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Nam & Balaam prophetauit cum propheta non esset sed ariolus & Caiphas prophetauit non merito sed dignitate ordinis sacerdotialis, & Saul prophetauit cum iam inobedientiæ causa spiritu malo fuisse repletus, sed propter decausam non posset comprehendere David, quem & occidi

Matth. io

12918

100 11

R. dere

dere uolebant. **(Et si sciero omnia mysteria.)** Iudeus enim nihil profuit fuisse cum Apostolis & didicisse mysteria, cum charitatis hostis tradidit saluatorem. **Et propheta** Ezekiël diabolum mysteria cœlestia scire ostendit, quando increpata uoce in paradiſo illum dei fuisse & preciosos lapides habuisse testatur. **Quos** lapides idem Apostolus doctrinæ diuinæ mysteria significauit, ut nihil illi profuit, quia charitatis immemor in superbiam profiliuit.

Luca ii. **(Et si habeam omnem scientiam.)** Nihil mihi prodest scientia, si charitas non sit. Denique scribis & Phariseis nihil profuit dicente saluatore: **Vos habetis clauim scientiæ, & neque uos intratis neque alios sinitis introire.** Per inuidiam enim charitatem corruptentes, scientiam eius ad nihilum deduxerunt. **Nam & Tertullianus & Novatianus** non paruae scientiæ fuerunt, sed per zelum charitatis foedera perdiderunt, in schisma uersi ad perditionem sui haereses creauerunt. **(Et si habuero omnem fidem ita ut motes transferam.)** Virtutes facere, aut dæmonia per fidem ejuscere, dei uirtus & gloria est, nec hoc ad meritum proficit, nisi quis bona conuersationis fuerit emulius, sicut supra memorauit. **(Et si erogauero omnem substantiam meam.)** Apertum est, quia si omnis substantia impeditur, nihil proficit charitate neglecta, quia caput religionis charitas est, & qui caput non habet, uitam non habet. **(Et si tradidero corpus meum ut ardeam, nihil mihi prodest.)** Sine charitate nihil prodest, quia fundamentum religionis charitas est. Quicquid ergo sine charitate fit, caducum est. **(Charitas magnanima est, iocunda est. Charitas non emulatur, non inflatur, non perperam agit, non ambitiosa est, non querit quæ sua sunt. Non irritatur, non cogitat malum, non gaudet in iniquitate, congaudet autem ueritati: Omnia tolerat, omnia credit, omnia suffert, omnia sperat, charitas nunquam excidet.)** Tanta præconia charitatis edocuit, ut non immerito hanc ceteris anteponere uideref, & in casum laborare eos qui alijs mandatis operam dant, huic non obtemperantes. **Hinc ait Ioannes Apostolus: Charitas deest**

¶ IN EPIST. AD CORIN.

est, & qui charitatem non habet, sciat se deum non habere. ¶ Vnde & in alia epistola idem Paulus Apostolus ait: Deus autem q̄ diues est i^l misericordia, propter multam charitatem suam misertus est nostri. Qui etgo charitatem non habet, ingratus est misericordiae dei, quia nō dicitur per quod saluatus est. ¶ Ut perinde discerent quia grauiter delinquebant, qui escam fratrnē charitati preponerabant. Nam hæc est quæ & in præsenti prodest, & in æternum cum deo permanet. ¶ Siue autē prophetæ euacuabuntur, siue linguae cessabunt, siue scientię euacuabuntur. Ex parte eñ cognoscimus & ex parte prophetæ mus: cum autem uenerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est.) Omnia charismatum dona euacuari dixit, quia non tantum possunt comprehendere, quantū ipsa ueritas habet. Necq; nos aut capere aut narrare possumus plenitudinem ueritatis. Qui enim fieri potest, ut lingua humana omne complectatur quod dei est? Ideo destruetur imperfectio nostra, non id quod uerum est euacuabitur, sed dum additur imperfectio, quod decet destruetur. Destructio enim imperfectionis est, quando id quod imperfectum est impletur uerum. ¶ Cum essem parvulus quasi parvulus loquebar, quasi parvulus sapiebam, quasi parvulus cogitabam. Cum fatus sum uir ea quæ parvuli erant destruxi.) Hoc dicit, quia exeentes sancti de hoc mundo, plus necesse est inueniant quam nunc pertinet, sicut Ioannes Apostolus de saluatori dixit: Tunc uidebimus illum sicuti est. In hac ergo uita parvuli sumus, ad comparationem futuræ uitæ, quia sicut uita hæc imperfecta est, ita & scientia. ¶ Videbimus nunc per speculum in enigmate, tunc uero facie ad faciem. Apertum est nunc imagines uideri per fidem, tunc res ipsas. ¶ Modo scio ex parte, tunc uero cognoscā sicut et cognitus sum. Id est, uideam quæ promissa sunt, sicut uideor, hoc est, præsentē esse ad deū ubi Christus est. ¶ Manent autē fides spes charitas, tria hæc, maior autē horū est charitas. Digne major est charitas, q̄a ut fides prædicare, & spes est futuræ uitæ, charitas præstitit sicut supra memorauit.

R 2 Vnde